

ΧΑΤΖΗΣΟΦΟΚΛΗΣ ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑ Ένας διάσημος Κυθρεώτης ποιητάρης

ΣΤ. ΠΕΤΑΣΗ

Ο άκούραστος και εξαιρετος έπιστήμων Δρ Γιογκουλής σωστά ταυτίζει στο τεύχος Ι τής Κυθρέας τόν ποιητήν Σοφοκλήν Νικολάου από την Κυθρέα και τόν Χ' Σοφοκλήν Χ' Νικόλα από την Κυθρέα. Ο Σοφοκλής Νικολάου και ο Χ' Σοφοκλής Χ' Νικόλα είναι τó ίδιον πρόσωπον.

Ο Χ' Σοφοκλής Χ' Νικόλα ήτο από την ένοριαν Συρκανιά τής Κυθρέας ήτο κουμπάρος του πατέρα μου, ο πατήρ μου τού έδωφτισεν την κόρη του Άννα και ο θεός μου την κόρην του Ζωήν ήτο οικογενειακός φίλος και τόν έκουθέντιαζα τακτικά άπέθανε πρό 10ετίας περίπου εις ηλικίαν 86 έως 90 έτων.

Ήτο υίός του Χ' Νικόλα και τής Χ' Θέκλας ο πατήρ του εκ των πρώτων βοσκών του Πενταδακτύλου, ή μήτηρ του ήτο μάμμη. Άδελφοί του ήταν ο Γιαννάτζης Χ' Νικόλα, ο Χριστοφής Χ' Νικόλα και ή Άγγελου Καλλή.

Ο Χ' Σοφοκλής, ως επίσης και δυο άδελφοί έψαλλαν χρόνια (τά περισσότερα δωρεάν) εις τας εκκλησίας Συρκανιάς και Χαρδακιάτισσας. Με την ποιήσιν ήσχολείτο ο Χ' Σοφοκλής και ο Χριστοφής. Ο Χ' Σοφοκλής εξέτύπωσεν αρκετά ποιήματα μόνος του και έσυνεργάσθη και με άλλους ποιητάς. Ο Χριστοφής δεν εξέδωσεν ποιήματα αλλά ήτο άριστος στα σατιρικά σέ ένα γάμον τά έβαλαν μαζίν του 10 άτομα και δεν ήτήθηκε. Επίσης έλαβε μέρος σέ έορτάς κατακλισμού, τόνον αυτός ήσον και ο Χ' Σοφοκλής, ο δεύτερος έβραβεύθη εις Κερύνειαν πρό πολλών έτων. Ο Χριστοφής και ο Γιαννάτζης έτραγουδούσαν άραιους άμανέδες και άραία κλέφτικα τραγούδια. Ένα από τά ποιήματα του Χ' Σοφοκλή ήτο «ή ψυχή και τó σώμα» τó ειχε αλλά χάθηκε με την ει-

σβολήν. Περιέγραφε τó πώς χωρίζεται ή ψυχή από τó σώμα: Διάλογος μεταξύ ψυχής και σώματος.

Ο Χ' Σοφοκλής ήτο έγκυκλοπαιδικά μορφωμένος άνθρωπος, έχαρακτηρίζετο για την τιμιότητα και άνθρωπιάν του και την παλληκαριάν του στα νειάτα του. Οί Τούρκοι τόν έτρεμαν. Έγνώριζε πολλές ιστορίες και πολλά άρχαιολογικά τής περιοχής Κυθρέας. Ησχολήθη και όλίγον με την Άχαιολογίαν. Επίσης διάβασε στην νεανική του ηλικίαν μαντικά βιβλία τά όποια ούδέποτε έχρησιμοποίησεν λόγω τής βαθείας θρησκευτικής ευλαβίας του, διότι έλεγεν ότι είναι σατανικά (δουλειές του σατανά) όπου υπάρχει σταυρός, συνήθιζε να λέγει, δεν πιάνουν οί μαγιές του σατανά.

Έγνώριζεν τόν αγαθάγγελον και μου τόν έλεγεν. Επίστευε μέχρι τόν 20 αιώνα καταστροφήν τής Τουρκίας και κατάληψιν τής Έπιπαλόφου, όπως την έλεγεν την Κωνσταντινούπολη. Επίσης ήξερε τόν χρονογράφον και εξηγούσε τά γράμματα που βρήκαν στους τάφους των Αυτοκρατόρων. Ησχολείτο με τά μελτέμια για τά άστρα, τó φεγγάρι και γενικά με τας καιρικάς συνθήκας. Μετέβη και εις Άμερικήν περίπου τó 1916 ή 1920 και εξέδωσε και εκεί ποιήμα.

Μέχρι του θανάτου ήγάπα την εκκλησίαν και ήτο πατριώτης και άνθρωπος λογικότατος. Τά λόγια του μέχρι τó τέλος του ήσαν σοφά.

Παραθέτω ένα από τά «τσισιτισίματα» του:

«Μαυρομματού τής Συρκανιάς και τής Τζυρκάς κομάριν
ώσπου έν τά μάθκια μου άνοιχτά παιός
άλλος θά σέ πάρει;»